



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 10. szám

2017. augusztus 21.

A pletyka, mint kockázati tényező



Ezzel biztosan nem mondok újat, mindannyian tudjuk, hogy a stressz, mint kockázati tényező komoly súllyal van jelen munkahelyünkön. Munkahelyi stresszt sok minden előidézhet, akár a túl sok munka, a nagy leterheltség, a szoros határidők – sok vasutasnak jut ezekből bőven. Szóval ezt ragozhatnánk a végtelenségig, mert ahányan vagyunk, annyiféle dologtól leszünk idegesek. Ha mégis olyan szerencsések vagyunk, hogy a munkakörünkből adódóan nem vagyunk kitéve a stressznek, akkor még mindig ott vannak az elégedetlen emberi kapcsolatok, a rossz munkahelyi légkör. Nagyítóval kellene keresnünk azokat a munkahelyeket, ahol ez nem fordul elő, erről már egy korábbi cikkem kapcsán tettem említést.

De térjünk vissza az emberi kapcsolatokra, mint kockázati tényezőre. Szinte lehetetlen úgy dolgoznunk, hogy ne kerülnénk konfliktusba akár a főnökünkkel, akár munkatársainkkal. Ezek a konfliktusok elmérgesedhetnek, rombolva az amúgy sem rózsás munkahelyi légkört. Sajnos egyre gyakrabban tapasztalható, hogy a rossz emberi kapcsolatok forrása a pletykálgatás. Nos, egy kicsit mindannyian (nők és férfiak egyaránt) szeretünk pletykálgatni, szeretünk mások életébe (pénztárca, magánélet, stb.) belelátni. Ha mégsem látunk bele, akkor kombinálunk, kitaláljuk, hogy a másiknak miből telik erre, vagy arra, esetleg milyen a magánélete. Hiszen a pletyka nem más, mint rosszindulatú szóbeszéd, kitalált, vagy elferdített sztori, amin jókat csemegézhetünk.



A pletykának meg van az a tulajdonsága, hogy gyorsan terjed, előbb-utóbb ahhoz is eljut, akiről szól. Lehet, már a sokadik verzióval találkozunk az érintett, és az is lehet, hogy az alaptörténet teljesen ártalmatlan volt. Mindezekkel együtt, amikor értesülünk róla, robban a bomba, s eszeveszesen keressük a híresztelőt. Jobb esetben megtaláljuk és tisztázzuk vele a helyzetet, rosszabb esetben csak tudni véljük ki az, de a történet tisztázására semmi esély. Legrosszabb esetben nemcsak a munkahelyünk nyugalma, de a családi béke is veszélybe kerülhet. S mit tesz ilyenkor az „áldozat”? Fut a saját igaza után, megpróbálja védeni magát.

Sajnos az utóbbi hetekben találkoztam ilyen esetekkel, a rosszindulatú pletyka munkahelyi és családi kapcsolatokat rombolt. Mit tehet az érdekvédő, amikor hozzá fordulnak? Ha a munkahellyel, munkával kapcsolatos a történet, természetesen segít a szálak kibogozásában, a jó munkahelyi légkör érdekében. És mit tehet, és tesz a munkáltató, ha tud az esetről? Széttárja a karjait, mondván ez nem az ő problémája. Még igaza is lehet a főnöknek. De!

A főnök is tudja, hogy stresszes állapotban nem tudunk koncentrálni, ami nagy kockázat, akár baleseti tényező is lehet. Én meg tudom, hogy az ilyen esetek az egyén helyzetén, életén, lelkivilágán túl rombolják a közösséget, a közös érdekeiket is. Ám kivételesen egyikünk sem lehet döntőbíró, hiszen az esetek többségében képtelenség kibogozni a szálakat, kívülről nem mondható meg, kinek van igaza.

Mi volna, ha inkább együtt egymásért, mint egymás ellen?

Juhász Tiborné



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tisza-parti értekezlet

A tuzséri VSZ-faházban 2017. augusztus tizenötödikén tartotta soron következő SZB ülését az RCH Kereskedelmi alapszervezete. Az értekezleten jelen voltak az SZB tagjai, valamint a meghívott vendégek, Juhász Tiborné, a Területi Képviselő vezetője, és Zubály Bertalan, a TÜK Záhony, és az RCH Központi Üzemi Tanácsának elnöke.



Elsőként Juhász Tiborné adott tájékoztatást, többek között a területünk által üzemeltetett berekfürdői üdülővel kapcsolatos kérdésekről, taglétszámunk alakulásáról, és Vodafone által tagjainknak nyújtott új lehetőségekről.

Ezek után Zubály Bertalan tájékoztatta a résztvevőket az RCH jelenlegi helyzetéről, az első hét havi teljesítmények alakulásáról, az év hátralévő feladatairól, de bepillantást nyerhettünk a következő év terveibe is.

Mindkét előadó válaszolt a felvetett kérdésekre, az SZB tagjai pedig felszólalásaikban a területen tapasztalható helyzetről, eseményekről számoltak be.

Többek között felmerült a munkavállalók leterheltsége, illetve a KSZ Helyi Függelék módosítása, hiszen még mindig nem rendeződött például a kilépő kocsivizsgálók és az állomási operatív koordinátorok munkaideje. Utóbbival kapcsolatban szakszervezetünk levélben egyeztetést kezdeményezett.

Hamzáné Jutka





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szép?



Régi téma, de most valahogy újra előjött. Amikor a káféterába bekerült az alanyi jogú SZÉP kártya, sokan berzenkedtek ellene, főleg azok, akik nem tudták, hogy mit kezdjenek majd vele. Bennem is bujkált a kisördög, bár én tudtam mire használni (ja, ha az emberfiának két egyetemista lánya van), netán a cég arra játszik, hogy az időben fel nem használt pénzt visszautalják neki. De a vasutas tanulékony fajta, és igen hamar rákapott a dolog izére. Ekkor már nem az volt a probléma, hogy mire használja, hanem, hogy mikor fogják már utalni.

Nos, igen, a bajok forrása, hogy add már uram, de minél hamarabb. A megállapodás szerint negyedévente jár, csak hát valahogy kifelejtődött az egyezségből a konkrét dátum. Így fordulhatott elő, hogy tavaly az első negyedévit májusban kaptuk meg, a harmadikat meg novemberben. A rosszmájúak szerint lehet, meg sem érdemeltük.

Az idén is furcsán alakultak a dolgok. A bértmegállapodások után azt lehetett hinni, hogy most már gördülékenyebben fognak működni a „dolgok”. Áprilisban Húsvét, előtte fizetés, és még, ha a szép kártya is megtelik, akkor nagypéntekkel együtt egy elég szép négynapos ünnepet lehet kreálni a családdal. Nem így lett. Aztán a vasutasnap. Akkor se esett volna rosszul a családosoknak, ha van egy kis mellékes plusz a kártyán. Nem így lett, jó az nektek július 27-én is.

Csak előre szólok, hogy november 23-a is hosszú hétvége, ráadásul őszi szünet az iskolában, lehetne, hogy ne november másodikán utaljanak?

A megoldás szerintem pofonegyszerű: Az aktuális negyedévi pénzt a havi fizetéssel kellene utalni. Főleg azért, mert ez a szépség annyiban sántít, hogy nem választhattunk, hanem ha kell, ha nem, akkor sem kapsz mást.

Márta István



4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Álomalapítók



Sok embernek macerás volt idén augusztus huszadikát ünnepelni, pedig nagy erővel készülnek évről évre. De már az időpont is rosszul sikerült, mert vasárnapra esett, így fuccs lett az ingyen hosszú hétvégének. Ráadásul mindenféle zord időjárást ígért a „pesti ember”, ám szerencsére most sem volt százas az időjós, így összejöhetett némi lazaság a szerencsésebbjének. Akik pedig otthon maradtak, vagy legalábbis nem mentek messzire, akár el is gondolkodhattak, vajon mit is ünnepeltünk ezen a nyár végi napon.

A kérdés nem költői, hiszen az évszázadok alatt többször változott, általában kibővült az ünnepelni valók köre. A kezdet mindenképp az 1083-as év, I. István szentté avatása, a végről meg remélhetőleg korai még beszélni. A folytatás pedig az volt, amikor a katolikus egyház elrendelte, hogy ünnepnap legyen az évforduló, mert népi hagyományok nélküli, tehát „elrendelt”, régi katolikus ünnepről van szó.

No, de ha ünnepet, akkor ünnepelni valót is el lehet rendelni, így került ehhez a naphoz az új kenyér ünnepe, másképpen az Arató-ünnep. Aminek viszont már a középkorig visszanyúló népi hagyományai vannak sok pogány elemmel, és valószínűleg azért rendelték, először a két világháború között erre a napra, hogy a protestánsok is jobban elfogadják a helyzetet. A múlt század negyvenes éveinek végén meg azért, hogy segítse a néppel elfogadtatni az Alkotmány ünnepét. A régmúlta visszatekintve sikeres volt az akció, emlékeim szerint senki nem keverte össze késsel a kezében a kenyeret az alaptörvénnyel.

Ám az igazi ünnep mégis Szent Istvánhoz kapcsolódik, csakúgy, mint államalapító, első koronás király, és a nyugati kereszténység felvételének harcosa. Mert kapcsolódnak még hozzá fegyverek, az öröklési rend „reformja”, és sok idegen katona és pap is, de öregségére már valóban vallásos lett.



Addig persze hosszú út vezetett, amit apja, Géza fejedelem kezdett még a kilencszázhetvenes években. Tőle tanulta Vajk, hogy akár erőszakkal is el kell kezdeni a jövőt, nem hiába nevezték már őt is véres kezűnek, aki le is törte a hét fejedelemből négynek a szarvát. Így három maradt a későbbi Istvánnak, hogy a hét kis országból egy központosított, erős és keresztény monarchiát hozzon létre.

Beteljesedett az álma (küldetése?), és egy igazi, vagy majdnem igazi európai államot hagyott hátra. Kár, hogy ehhez kis híján eltörölte az ősi hagyományokat, de azokat is ki lehet pótolni, mint a rovásírás betűit, sőt, lehet új hagyományokat is kreálni. A lényeg, hogy jelentős részben I. (Szent) Istvánnak köszönhetően fennmaradtunk az európai rengetegben is, és bízhatunk, hogy a jövő sem lesz rosszabb, mint a múlt – álmodozhatunk kedvünkre tovább.

Amiről egy régi, kedves emlék ugrik be. Nagyon ifjú koromban hallgattuk az ünnepi köszöntő beszédet, és a közelemben egy hatéves forma kislány gyermeki tudatlanságával és őszinte kíváncsiságával így szólt: Apa, az a bácsi álomalapító?

Dolhai József



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

MÁV-START Zrt.

Nemrég, a Területi Képviselő irodájában ünnepélyes keretek között búcsúztatták kollégájukat startos tagtársaink. Kovács József harmincöt évig küzdött az elemekkel, menetjegyekkel, néha az utasokkal, és a közelmúltban nyugdíjba vonult. Ebből az alkalomból köszöntötték Kátai József, a START SZB titkára, és Nagy Béla szb tag.

Gratulálunk Józsinak, kitartását és hűségét megköszönve kívánunk neki tartalmas nyugdíjas évtizedeket, hozzá jó egészséget!





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

REKLÁMHATÁS

Két kisgyerek beszélget az oviban karácsony előtt:

- Én elektromos kisvasutat fogok kérni a Jézuskától. És te?
- Hmm, azt hiszem egy csomag tampont.
- Hé, az meg micsoda?
- Én sem tudom, de azt igen, hogy lehet vele síelni, bungee jumpingolni, teniszezni, úszni és még sok-sok mindent...



A FAGOLYÓ

Amint beül egy fickó a borbélyhoz borotválkozni, megemlíti a borbélynak, hogy az arca alakja miatt nagyon nehéz tökéletesen leborotválni a szőrzetét.

- Semmi gond uram, van erre egy tökéletes megoldásom – válaszolja készségesen a borbély, majd elkezd turkálni az egyik fiókban, és elővesz egy fagolyót.
- Tessék, uram! Vegye ezt a szájába, igazítsa arra az oldalra, ahol borotválom, meglátja így jó lesz. A fickó meg is teszi, és a borotválás olyan jól sikerül, mint eddig még soha. Mikor végeznek a borotválkozással, a fickó azért kíváncsian megkérdezi:
- Elnézést, de mi van akkor, ha valaki véletlenül lenyeli a fagolyót?
- Áááá, semmi gond, másnap visszahozzák. A többiek is mindig ezt tették eddig...

Balogh Attila